

Aplec

Definir la paraula aplec des del punt etimològic, és cosa de pocs mots, puix que per si sola dona a conèixer el seu valor; més si volem veure-hi en ella tot el que enclou el seu sentit, aleshores se'ns presenta molt més complicada, més vasta, amb una extensitat profunda i matitzada per una gama tan rica en color i força, que la fa digna d'una acurada atenció.

Quin és el poble de Catalunya, que no té ben arrapat dintre seu un aplec?

En quin acte germanívol, el poble no hi ha aportat tot el seu entusiasme, donant-li aquell relleu que solament és assequible quan ell hi diposita el seu concurs?

Doncs Catalunya, té un enfilall d'aplec, així com també compta per damunt de tot amb la popularitat, que és l'ànima de la nostra tradició.

Ara bé, una major part dels que hi concorren, dels que amb el seu impuls animen la diada i amb les seves rialles omplen de joia la contrada, junt amb aquell brincar d'un lloc a l'altre de la jovenalla, els passen desapercebudes les més vibrants notes que d'un aplec hom en pot copsar.

Amb l'aplec que any darrera any, Castellar celebra des de temps immemorial, les sensacions hi són amb tanta escala i de tan variades tonalitats, que sols es poden explicar a la pràctica, o sigui formant com un més, d'aquella corrua serpentejant que s'enlaira suau i plena de color i optimisme, per la majestuosa vall de Canyelles.

Quin sospir més profund no exhalem en assolir la Soleya!

Quina emoció sentim quan la nostra vista ens mostra de cop tota la planada de Sant Sebastià, veient-hi aquell formigueig abigarrat que transita d'ací i d'allà, barrejant-s'hi el so de la campana llençada al volt!

I al migdia, quan les aurèoles de fum, després de fregar-vos arran de la cara, i enllçant-se amb les copes dels pins, van difonent-se amb el cel, gris moltes anyades!

Anant a un aplec, el cor sent les més vives emocions, els ulls es delecten i l'esperit s'amplia i s'omple de les joies que solament la tradició i el poble ens poden oferir, amb la completa seguretat de donar per ben aprofitada la diada.

VIDA MUNICIPAL

Sessió extraordinària del dia 8 de gener de 1936.

A les vuit hores del dia vuit de gener i sota la Presidència del senyor Batlle, va reunir-se l'Ajuntament d'aquesta població en sessió extraordinària a l'objecte de resoldre les reclamacions formulades contra les Ordinacions Fiscals que han de regir durant el 1936.

Es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió darrera.

Immediatament es dona lectura a una reclamació formulada pel senyor Josep López, sobre la creació de l'arbitri amb fins no fiscals establint un precinte per recipients que continguin aigua, i a continuació és llegit l'informe amès per la Comissió de Finances.

L'escrit formulant la reclamació a jutí de la Comissió i el propi Ajuntament, està faltat de raó puix que les raons exposades no poden tenir-se en compte.

Es delibera sobre el particular i finalment considerant molt encertat l'informe de dita Comissió, s'acorda desestimar la reclamació per considerar-se l'Ajunta-

ment competent per establir l'arbitri en qüestió.

S'aixeca la sessió i seguidament es comença la sessió ordinària corresponent a aquesta quinzena.

Foren aprovades les relacions de bestiar sacrificat i destinat al consum públic que en total per tots conceptes importa 2 386 pessetes.

Es dona per conforme i s'aproven les notes de diversos jornals invertits en obres i serveis d'un import total 657'88 pessetes.

La Comissió de Foment informa diverses peticions d'obres o instal·lacions de particulars que són aprovades i s'autoritza als interessats senyors Antoni Farré Andreu Torrella, Antònia López i Ignasi Vila, perquè previ pagament dels impostos puguin realitzar-ho.

A proposta de la Presidència i per unanimitat s'acorda designar al Conseller senyor Viñas, per a formar part del Consell Local de Primera Ensenyança, i que s'envii dita proposta conjuntament amb les altres al Consell Provincial als efectes del nomenament definitiu.

A les 23 hores va donar-se la sessió per acabada

GLOSSARI

S'ha acomplert l'aniversari!

Avui. Avui fa un any dia per dia, que va aparèixer a les columnes d'aquest nostre setmanari estimat, el primer glossari. El primer manifest d'un enigmàtic, d'un desconegut, d'un estrany que sense presentar-se ni preludiar-nos un programa, iniciava una secció.

Quantes setmanes durarà?—es preguntaven uns.—Però, qui deu ésser aquest?—es deien uns altres.—I... han passat els dies i les setmanes, escrivint i apareixent a les columnes del setmanari nostre, glossari darrera glossari...

Les setmanes que duraria són un aniversari. Avui fa un any. I en quant a l'enigma d'aquell personatge estrany, no hi havia cap enigma. Era en Marcel Juncà i segueix essent-lo. Jo un seu íntim tan sols, un seu íntim que a voltes l'hi prestava l'ànima...

No vull pas dubtar que en tota la col·lecció de glossaris, n'hi hagin de més bons i més dolents. Uns que els hauran trobat ajustats, bonics, plens d'aquell encís tendre. Uns altres, potser plens de tòpics, de sofismes. Tant se val.

Jo només sé una cosa: que són escrits amb el cor, amb l'ànima! I si n'hi han que no són més superiors, és que les circumstàncies s'interposaven. Circumstàncies espirituals moltes hores, però, circumstàncies!

Si bé va aparèixer el primer glossari sense una presentació, sense una salutació tan pròpia, avui apareix l'últim després d'un any, testimoniant l'agraïment més íntim a tots aquells qui m'han dispensat una atenció, quins m'han sabut interpretar. I consti que no és això una lucració pedant, sinó que crec que és el procedir dels humils.

I amb aquestes darreres ratlles, finalitzo un any de col·laboració, un any de vida d'aquell personatge enigmàtic, un aniversari.

Com he dit abans, en Marcel Juncà és qui ha escrit sempre i segueix essent-lo. Jo, un seu íntim tan sols, un seu íntim que a voltes l'hi he prestat l'ànima...

LLUÍS CANET I FOIX

ANUNCIEU A «LA FARGA»

Aquarel·la

Era una masia catalana. Potser un xic vella, però encara molt ferma i garrida, com si els aires muntanyencs haguessin enfortit els seus fonaments i engalanat el seu conjunt amb la patina de moltes anyades. Recordo que ja la tenia coneguda d'altres vegades que havia passejat per aquells indrets, però mai m'avia fet l'impressió agradable d'aquell matí, gai i esplendoros d'estiu.

De bon tros lluny, per sobre uns pàm-pols que orlaven una margenada, ja havia vist la seva teulada retallant la seva recre-mor en l'ona inquieta del blau espai. Mes amunt, per entre la filigrana d'uns olivars les seves parets blanques es destacaren com un estol de coloms en el frec de la volada. I ja després, quan els meus peus tornaren al contacte del camí pedregós, aparagué la porxada amb tota la seva senzilla gala i també la porta, aquella porta gran i riallera, com una boca que en la fesomia d'aquelles parets transpies el goig intern de la casa, sota aquells dos finestrons, ulls segs però vigilants que sabien de memòria, de l'era a la mar daurada del blat, del camp a l'exuberant vinya i d'aquesta a l'hort nfanós.

Abstret en contemplar amb delectança pròpia de l'ambient que anava assaborint de mica en mica, no vegí de bones a primeres, un vellet que molt atrafegat descarregava alfals d'un carretó. L'aviram trapacera corria per entre les seves cames ja no gaire segures per a sostindre el feix dels seus cabells de plata.

I jo hauria distingit ben deliciosament el perfum de les clavellines que capricioses es deixaven caure per damunt la paret de l'hort, si de tant en tant de la quadra no hagués arribat la bravada del fem, que esquinçava l'agut punxó del brnelar de la vacada.

I ja poc a poc m'havia invadit el desig de perpetuar quelcom d'aquella rural estampa que tant s'ensenyoria del meu fantasiós pensament.

I com que tortava una petita cambra fotogràfica vaig retretar el bon camperol, —habillat molt típicament— tenint la masia com a fons escenogràfic. El vell que molt complagut s'havia deixat fotografiar sens dubte per a dar-me un xic de confiança tot parlant em descapdellà la troca dels seus records.

Ell quan era jove, com havia regat amb la seva suor aquelles terres ubèrrimes! Ell les havia conreuades per primera volta, ell havia plantat els primers arbres fruiters, i havia fet aixecar la masia,

Reclutes:

Si voleu aprendre la instrucció militar amb la màxima garantia i seguretat per assolir els 4 mesos de reducció de servei, feu-ho a la sucursal de

l'Escola Militar "Catalunya"

instal·lada a Castellar, dirigida pel **Tinent Coronel Don Antoni Raduà**

Per informes: JAUME JULIANA, Clavé, 7 o al CAFÈ «LA RABASSADA»

—la seva masia,— i fet cavar el pou de fresca i confortadora aigua. Ell havia obert camins i traçat marges, Aquelles terres sabien un món de la seva joventut i ara que era molt vell, molt vell no volia deixar-les. Les estimava tant!

* *

La fotografia era feta i alguns dels meus amics la consideraven força artística. Però no se'm presentava l'ocasió de poder remetre-la ni portar-la jo mateix al vellet.

Vingué i passà la tardor com un presagi de l'hivern massa cru i quan ja la primavera tornava a posar l'encís de la florida a l'ametller, jo feia via camí amunt dalerós d'obsequiar aquell bon home amb el seu retrat, —últim potser que es faria— pensava jo.

I veritablement, fou l'últim. Tres mesos encara no, que era mort.

De tornada les muntanyes semblaven remembrar-me el so lúgubre de les campanes en mig de la vida del terreny. I aleshores, al veure uns arbres jovenívols que es redreçaven indicant-me el seu esclat, vaig pensar que en la masia ara hi havia gent jove que gaudia del treball d'aquell bon vellet que ja era desaparegut, com alguns arbres que no trigarien molt a fer-ho, perquè de nusos, escardalencs i secs que eran ja acotaven el cap.

Natural destí de totes les coses terrenals. El temps inexorable, otorga i pren tot allò que floreix intensament per a satisfacció de la vida...

S. BERGA MORA

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. —1—
PARETS —1—

Després d'haver estat un llarg temps absent de la vida periodística per causes alienen a la meua voluntat, reemprenc avui novament aquesta tasca malgrat ésser un xic feixuga; començant des d'aquestes columnes una nova etapa, la qual, procu-

raré com en altres ocasions, cenyir-me sempre amb imparcialitat i justícia.

Serveixin doncs les primeres ratlles, per a felicitar d'una manera efusiva el nostre equip guanyador legal i únic del campionat de Catalunya del primer grup amateur del Vallès, com també a la junta per l'encert que ha tingut en confeccionar llur equip.

Tal com estava anunciat en la edició anterior, diumenge tingué lloc el primer partit de competició per a dar un representant del Vallès de les comarques de Catalunya, entre els equips esmentats en primer terme.

Començà el partit i el joc es féu molt nivellat sense que un i altre equip es mostressin perillosos en llurs avançades. Els quinze minuts de joc en una avançada del Parets, Vives fallà a pocs metres de la porta i Marquès, l'aprofità per marcar el primer gol per al seu bàndol.

A partir d'aquest moment el joc es féu més interessant, car l'entusiasme d'uns i altres feien que la lluita es desenrotllés en un bon tren.

La davenport local ben sacundada per la ratlla mitja, coronà una magnífica jugada, servint Oliveras la pilota a Carreras aquest en forma brillant driblà a dos adversaris, i d'un xut molt col·locat, obté el gol de l'empat. Centrada la pilota les jugades són cada vegada més interessants puix que els locals animats pel gol de l'empat, es llencen amb impetu a l'atac en el qual és objecte Miramon d'un «faud» que l'àrbitre enèrgicament castiga en «penalty», que llençat per Carreras, en molta codícia la pilota topà al pal, perdent-se així una bona ocasió per obtenir un nou gol.

El Castellar pressiona fortament fent-se amb la pilota Fernández II, qui d'un xut molt creuat obligà Magriñà amb grans dificultats desviar a «corner» acabant així el primer temps, sense altra cosa interessant.

Novament posat el cuir en joc, Montfort es féu amb la pilota llençant un magnífic xut que passà rascant al travesser.

Segueixen els locals dominant, Fernández I desmuestra amb totes les característiques ésser l'hèlice i timor de l'equip, no es cansa de servir pilotes a la davantera, i aquesta vegada és Miramon, qui perd una altra ocasió per marcar.

Sense fer abús d'anomenar els locals hem de remarcar que en aquesta segona part dominà netament al seu adversari, puix que les jugades es presentaren amb molta freqüència davant la porta defensada per Magriñà, que més vegades amb molta sort i altres per llur bona actuació salvà pel seu equip un major nombre de gols.

Els visitants intenten un contra-atac, veient-se obligat Piñot a intervenir brillantment dues vegades consecutives.

El Castellar continuà dominant tota la resta del partit sense poder obtenir el gol de la victòria.

L'àrbitre senyor Gibert, acompanyat dels jutges de línia senyors Jover i Sánchez compliren bé.

MARIAN VENTURA

Subscripció a favor dels jugadors del Castellar F. C. amb motiu de l'apat-homenatge celebrat el diumenge dia 12:

Pere Barangué, 5 ptes.; Santiago Rocavert, 2 ptes.; Jaume Rosinol, 5 ptes.; Vicens Rovira, 2 ptes.; Josep M.ª Torres, 2 ptes.; Joan Bayó, 5 ptes.; Josep Rovira, 5 ptes.; X. X., 5 ptes.; Lluís Coll, 2 ptes.; Miquel Juvé, 1 pta.; Isidre Company, 2 ptes.; M. A., 5 ptes.; Antoni Fort, 15

ptes.; Mansuet Solé, 10 ptes.; Ramon Parcerisa, 2 ptes.; Joan Mas, 1 pta.; Pere Nogué, 1 pta.; Josep Buxadé, 2 ptes.; Bartomeu Gelis, 2 ptes.; X. X., 1 pta.; Josep Rovira, 2 ptes.; Pere Bermúdez, 2 ptes.; J. J., 1 pta.; Excelsior Cinema, 25 ptes.; Jaume Masaveu, 10 ptes.; Enric Juan, 2 ptes.; Joan Homet, 2 ptes.; Cafè La Rabasada, 50 ptes.

NOVA JUNTA

En la darrera sessió celebrada per l'Agrupació Esportiva Castellar F. C., quedà constituïda la junta com segueix:

President, Miquel Viñas Gelonch; Vice-President, Ignasi Marian José; Secretari, Baltasar Alfons Badenas; vice-Secretari, Juli Ventura Sanarau; Tresorer, Jaume Rosinol Umbert.

Comissió Esportiva: President, Enric Mas Oliveras; Secretari, Francesc Vila; Vocal, Joan Ribera Palà.

NOTI-SPORT

Aplec i Festa Major de Sant Sebastià de Montmajor

Seguint la tradicional costum, enguany l'aplec a Sant Sebastià tindrà lloc el diumenge dia 26 d'aquest mes.

La Comissió organitzadora, ha confeccionat el següent programa:

Dia 25: A les 8 del vespre, cercavila per les gralles «La Palma de Sabadell».

Dia 26: A les 8 del matí, sortida de la Plaça Mestre Gelonch en direcció a Sant Sebastià, acompanyats per les Gralles.

Talleu aquí

A les 5 de la tarda i de retorn ball a la Plaça Mercat. Seguidament cercavila fins enfront les Cases Consistorials, com a final de festa.

Si algú desitja contribuir econòmicament per tal de sufragar les despeses que ocasiona la festa, pot efectuar els donatius a casa de Joan Poch. Donant-vos les gràcies a la bestreta.—La Comissió.

Estadística postal

Moviment de correspondència, girs i certificats, registrats a la Carteria de la localitat en el transcurs de l'any 1935.

Correspondència ordinària:

Cartes distribuïdes	34.700
Papers de negocis	4.000
Targes postals i de visita	9.200
Mostres i medicaments	430
Diaris amb faixa	3.200
Revistes i periòdics setmanals	1.004
Revistes i periòdics mensuals	600

Correspondència certificada, girs i valors metàl·lics:

Certificats expedits	362
Certificats rebuts	1.217
Girs expedits	681
(amb un total de 38.259 pessetes)	
Girs rebuts	252
(amb un total de 12.020 pessetes)	
Valors metàl·lics rebuts	12
(amb un total de 516 pessetes)	
Reemborsaments	280

Fora saca:

Diaris	100.850
Revistes i periòdics setmanals	20.592
Revistes i periòdics mensuals	1.840

CAPÍTOL II

Conjectures sobre l'origen i nom de Castellar i els seus primitius habitants i sobre l'antiguitat de la seva parròquia i castell.

Molt he meditat sobre l'origen de la població que Déu Nostre Senyor volgué que fos la *mia cara pàtria* i no he pogut trobar-lo. Per tant, més enllà dels remots documents que amb grans fatigues he consultat no em queda altre recurs que el càlcul i les conjectures.

Tinc per versemblant que ja en temps dels romans i poc després de la fundació d'Egara (Terrassa), alguna que altra família aniria disseminant-se pel territori que m'ocuparà, establint-se allà a on tingués per convenient. Però serien escasses les famílies, i viurien entre espessos boscos que existien, tals en el pla de la Bruguera i quasi en tot el dilatat terme.

Edificant-se alguna caseta i molí amb preferència a la vora del Ripoll, aniria coneixent-se el conjunt amb el nom de *Fàbregues*,—com ara diríem *Fàbriques*—nom que de temps immemorial s'estengué al territori a on està edificada actualment la població

que després fou coneguda pel lloc de *Sugrera de les Fàbregues*, després per *Tolosa o Toloseta* i darrerament després de la supressió de l'antiga església parroquial assumí el nom de la parròquia *Castellar*.

El nom de *Sant Esteve de Castellar*, deriva de la fundació de l'antiga parròquia, i el nom d'aquesta, del seu més antic castell. Antigament digueren *Parochia Sancti Stephani de Castro o ad Castrum* i darrerament de *Castellario*, d'on prevé el nom de *Castellar* d'avui. En l'antiga parla de la pàtria, probablement seria *Castell-ha* o *Castell-hi-ha* i posteriorment *Castelar* o *Castellar*, que de vegades en les antigues escriptures apareixia *Kastellare*.

Castellar, segons el Diccionari enciclopèdic, la distingeix com a paraula antiquada, que vol significar el camp o lloc a on hi ha o hagué castell.

Del que acabo de dir pot col·legiar-se que les poques famílies disseminades en un principi pel territori o sigui els habitants de *Les Fàbregues*, no constituïen parròquia, cuidant els bisbes d'Egara (Terrassa) de proporcionar-los la part espiritual per sí mateixos algunes vegades o ja per mitjà d'alguns preveres o diaques que continuament enviarien per a predicar-los la vertadera fe de J. C.

Tindria per aventurada la suposició de què abans de l'era cristiana hi hagués senyal de població ni habitants fixos. No s'ha descobert en el territori cap làpida romana ni vestigis de tan remota antiguitat. Així és que tinc per molt probable que ningú en el territori de la *mia pàtria*, ha adorat més que al Déu viu i vertader i al seu Unigènit Fill i Redemptor que envià sobre la terra i als seus Sants.

NOTICIARI

PAGAMENT DEL CUPO MUNICIPAL

Demà dissabte de 4 a 6 de la tarda i a les Oficines de l'Ajuntament, s'efectuarà el pagament del cupó municipal venciment primer del mes que som de les Obligacions del Deute d'aquest Municipi.

Ço que consignem per a coneixement de tots aquells a qui pugui interessar.

L'ORFEO CASTELLARENC

La Secció d'Homes del nostre benemèrit «Orfeo Castellerenc» s'està preparant per tal de prosseguir la seva tasca cultural començant per assajar diverses cançons per sortir a cantar en el seu dia les típiques Caramelles. L'ensenyament anirà a càrrec del nostre amic el jove Joan Vidal Boadella.

Esperem doncs, serà un fet i que la Secció d'homes de l'esmentat Orfeo procurarà a enlairar dignament la seva Senyera, i amb ella la cultura musical del nostre poble.

MITING

Per a demà dissabte, a les 9 del vespre i al local del Sindicat Agrícola Armonia, el Círcol Republicà Democràtic Federal d'aquesta localitat, té organitzat un míting de propaganda i afirmació democràtica federal.

MOVIMENT DE LA CAIXA D'ESTALVIS DURANT L'ANY 1935

Ingressat durant l'any: 113.400 ptes.
Reintegrat durant l'any: 71.394'34 «
Llibretes noves: 54.

EXCURSIÓ

El grup excursionista de l'Ateneu Castellarenc «Amics de la Muntanya», per al diumenge dia 26, té projectada una excursió a Sant Sebastià, amb motiu de l'aplec.

Hora de sortida, les 7.

Lloc de reunió, enfront l'estatge social.

Per detalls i subscripció dirigir-se al vocal Elies Rocavert.

PLA DE CASAMENT

En el tauler d'edictes del Jutjat municipal, hi trobem fixat el pla de casament entre Isidre Fitó Marimon, veí de Calonge de Segarra amb Virgínia Magre Tarrés, veïna de la present.

NAIXEMENT

Dia 18.—M.ª Rosa Pèlachs Rojals, filla de Sabastià i de Concepció.

L'enhorabona als pares i llurs famílies

FARMACIA de torn per a diumenge,
Torres, 1

ESTANC de torn per a diumenge,
Passeig, 21

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Talleu aquí

Ràdio Brunet

la marca dels aparells de la màxima recepció, claredat i potència

APARELLS de 4 fins a 9 vàlvules.

PREUS: Des de 150 pessetes.

VILADOMAT, 107 i 109 - BARCELONA

SI EL VOSTRE APARELL no respon a les vostres exigències **CONSULTEU** al representant en aquesta població de la **CASA BRUNET**

Baixada del Palau, 18

Passeig, 103

doncs aquesta casa disposa de tècnics i personal especialitzat en tota classe d'aparells de ràdio a preus sumament econòmics, garantint en absolut la reparació.

Per tant per pocs diners el vostre aparell funcionarà perfectament.

BRUNET és qualitat
és puresa de to
és garantia

Per estufes de carbó i serradures, brasers i calefaccions, recordeu sempre la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

Per a portes, Mobles i Funerària, recorden sempre la **FUSTERIA** de **Bartomeu Gelis** - Centre, 12

La pietat hi quedà tan arrelada pels esforços dels Mestres de la Religió que freqüentment recorrien el país, que fins aquests darrers temps s'havia conservat la fe íntegrament. A mesura que anà poblant-se el territori, les famílies majorment les més acomodades procurarien que mai els hi faltés sacerdot i tal vegada construïda almenys una part del castell hi començà la invocació i culte al gloriós Protomàrtir i així començà a anomenar-se *Sant Esteve de Castro ad Castrum* i després de *Castellari*, de *Castellario* o sigui *Castellar*.

Segons em sembla, l'antiquíssim castell (deixant de banda el parer dels arqueòlegs) no es remunta més enllà de l'època de la invasió dels moros. Tal vegada els habitants de la comarca al tenir notícies de les seves primeres conquestes i victòries tingueren la previsió de construir-lo, al que tots hi devien contribuir a fi de trobar-hi un refugi si fos precis o tal volta aquells que es consideraven Senyors del territori hi obligaren als seus súbdits, dependents o vassalls i masovers.

indústria i especialment pels calamitosos temps que assolim.

A sostenir i perpetuar aquelles característiques qualitats, voldria que contribuís aquest modest treball, en què no deixaré de ressenyar els actes de bondat i d'heroisme i tots els defectes que amb molta feina he pogut desenterrar d'entre la pols i l'oblit.